

Jensen-Sønderup: Som Ordføreren har gjort opmærksom paa, er der til den Paragraf, vi her behandler, stillet mange Ændringsforslag, der drejer sig om meget betydelige Beløb, og Ordføreren har, idet han er gaaet let henover de fleste, specielt nævnt de Ændringsforslag, der vedrører Indførelsen af 8-Timers Arbejdsdag for Statens Tjenestemænd under de 4 Etater, som vi plejer at kalde dem, og den egentlige Fridag samt Betaling for Overarbejde. Jeg vil gøre et Par Bemærkninger til Ændringsforslag Nr. 28, som drejer sig om et Beløb paa 6 Mill. Kr. til „Foranstaltninger til Gennemførelse af egentlig Fridag og Begrænsning af Arbejdstiden for Statsbanernes Personale.“ Ærede Medlemmer vil af den Skrivelse, der findes som Nr. 25 blandt Bilagene, se, at Spørgsmaalet om egentlig Fridag og Spørgsmaalet om en Begrænsning af Arbejdstiden samt Betaling for Overarbejde har været drøftet i en særlig Kommission. For denne Kommission har Spørgsmaalet om Indførelse af 8-Timers Arbejdsdagen, saa vidt det fremgaar af Kommissionens Betænkning, ikke foreligget; det er rejst senere, og det er Kravet om Indførelse af 8-Timers Arbejdsdagen, der har foranlediget, at Ministeren har stillet Ændringsforslag Nr. 28, som jeg har citeret. Vi er fra Venstres Side enige om at kunne give vor Tilslutning til, at man gaar til at indføre 8-Timers Arbejdsdagen ogsaa for Statens Tjenestemænd. Vi vilde dog have fundet det heldigt, om der havde været Tid til at skaffe mere indgaaende Oplysninger og faa mere bestemte Regler fastslaaet med Hensyn til dette meget store og ogsaa for privat Virksomhed overordentlig betydningsfulde Spørgsmaal. Vi erkender imidlertid, at det ikke har været muligt i den Tid, der har været til Raadighed. Ændringsforslaget er, som det vil ses af den af mig nævnte Skrivelse i Bilagene, stillet paa et saa sent Tidspunkt som den 24. i forrige Maaned. Naar det i den samme Skrivelse siges, at man maa gaa til at indføre Betaling for Overarbejde, maa det dog efter vor Mening forstaaes med fornøden Modifikation. Man vil sikkert ikke overalt kunne gaa ind paa, at der skal ydes Betaling for enhver Tjenestetid udover de 8 Timer. For at nævne et bestemt Eksempel: man kan selvfølgelig ikke gennemføre, at en Lokomotivfører eller en Lokomotivfyrbøder kan springe af Lokomotivet lige paa Klokkeslættet. Han maa køre, indtil Maskinen kommer paa det Sted, hvor den skal afleveres, selv om det tager mere end de 8 Timer, og der vil formentlig ikke være noget

som helst at indvende imod, at en saadan Lokomotivfører eller Lokomotivfyrbøder faar sin Betaling for den Tid, han saaledes har maattet arbejde udover den normale Tjenestetid. Men Forholdet maa sikkert indrømmes at være noget helt andet f. Eks. for den store Del af Tjenestepersonalet, der sidder paa Kontorerne; for deres Vedkommende kan det til visse Tider ved Maanedsopgørelser o. s. v. maaske nok være nødvendigt, at de er beskæftigede nogle Timer længere i den ene Uge — det kan aldrig blive saa nøjagtigt den ene Dag som den anden, derfor nævner jeg Uger —, mens der til andre Tider ikke er saa meget Arbejde, at det strengt taget er nødvendigt, at de bliver siddende til det Klokkeslæt, da de har Lov til at forlade Kontoret. For saadannes Vedkommende er det jo i høj Grad afhængigt af den Fart, som den paagældende sætter op under Arbejdet. Det vil derfor sikkert paa mange Omraader være farligt, om man uden videre fastslog, at Overarbejde skal betales i alle Tilfælde, enten det saa er paa det ene eller paa det andet Omraade. Med disse faa Bemærkninger har jeg dels villet gøre Ministeren opmærksom herpaa og dels henstille, at man ved den nærmere Udarbejdelse af de Regler, der maatte blive fastsat, tager i Betragtning: at der sikkert paa en Mængde Omraader er Forhold, der gør, at man ikke uden videre kan gaa til at indføre Overarbejdsbetaling. Jeg kunde i denne Forbindelse ogsaa nævne saadant noget som Landpostbudene, der efter de nugældende Regler har en 8-Timers Tur. Det er jo umuligt at kontrollere, om det er, fordi de har faaet mange Kopper Kaffe paa den Tur, at de ikke kommer til Posthuset før en Time efter, eller om det er, fordi der den Dag har været nogle flere Breve eller Reklameplakater i Korsbaand, der har skullet omdeles. Jeg nævner ogsaa dette som et Vidnesbyrd om, hvor vanskeligt det vil være i al Almindelighed at slaa fast som Hovedregel, at der skal ydes Betaling for Overarbejde, naar det virkelig maa erkendes, at den paagældende ikke har kunnet udføre sit Arbejde i den Tid, i hvilken Arbejdet skulde have været udført. Men det er, som sagt, umuligt at fastslaa bestemte Regler, og det har ikke været muligt i den korte Tid, vi har haft Sagen, at komme dybere ind derpaa, men vi har fra Venstres Side anset det for rigtigt at gøre opmærksom paa, at medens vi er enige i selve Principet, er der med Hensyn til Overarbejdsbetaling sikkert mange Forhold at tage i Betragtning, som jeg haaber Ministeriet og Administrationen som Helhed vil tage under